

OLÁH ANDRÁS

félelemmel

*az ősz tekintetéből kihalt az öröm
kívül rekedtünk mindegyik körön*

*lettiünk eldobott kő vagy levetett kabát
markoljuk a rácsot hogyha valaki bánt*

*félelemmel telnek a lélek terei
éjszakáinkat a csönd áthangszereli*

*menedéket kutatunk – picinyke odút –
hová a silányságnak nem vezet fel út*

*árnyék maradunk – voltunk bármilyen ügyes:
egy másik kéz nélkül mindegyik kéz üres*

bűnrészesek

*a kicselezett álmok széthullanak
a párnáink közti csönd tágítja a végtelent
– kezem kezéd moccanását érzi:
a másnapos kontúrok között
így leszek bűnrészes senki
és nincs más vágyam
mint testedhez újra beszélőre menni*

idegen vidék

1. zsákmányát osztja

*lábunk alatt topog a járda
dajkálja a sérülékeny múltat
guberálunk egy füstös kocsmazugban
ahol zsákmányát osztja az éj*

2. kinőttél

*kinőttél mint szárazföldet a tenger
de távoli nevetésed még behálózza a reggelt
régmúlt idők csalitosába visz
ahol a vágnak nincs piaci ára*

3. mióta kivándoroltál

*mióta kivándoroltál
minden nap szorongást szül a hajnal
várom hogy az idő összebéküljön velem
s fejemet ölébe vonja Isten*

4. versenyfutás

*a világ csupa ócskaság
s te benne selejtezésre váró kacat
orvosaid már kilakoltatták
belőled a tünetmentes részeket
ezért botránkoztat meg
a test önhitt rövidlátása:
benned a kimért idő fut
versenyt a rettegő reménnyel*

5. kifutópályán

*reflektorfény nyilall az éjszakába
már nincs meg a hangod
csak a megátalkodott csöndből kiszakított türelem
– hallgatok rólad
hisz felszállási engedélyt már úgysem kapunk*